

Odpowiedź sekretarza stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi - z upoważnienia ministra -

na interpelację nr 1845

w sprawie rozporządzenia ministra rolnictwa i rozwoju wsi z dnia 23 czerwca 2004 r. dotyczącego szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt

Panie Marszałku! W odpowiedzi na interpelację pani Joanny Muchy, posła na Sejm RP, dotyczącą rozporządzenia ministra rolnictwa i rozwoju wsi z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt, przekazaną pismem z dnia 14 marca 2008 r. nr SPS-023-1845/08, uprzejmie informuję, że ww. rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.). Zgodnie z art. 4 ust 1 tej ustawy podmiot prowadzący działalność nadzorowaną, polegającą na prowadzeniu schroniska dla zwierząt, jest obowiązany spełniać wymagania weterynaryjne określone w ww. rozporządzeniu. Zgodnie z art. 4 ust. 2 wymagania weterynaryjne odnoszące się do schronisk dla zwierząt obejmują wymagania lokalizacyjne, zdrowotne, higieniczne, sanitarne, organizacyjne, techniczne lub technologiczne, zabezpieczające przed zagrożeniem epizootycznym i epidemicznym, dotyczące w szczególności:

- 1) stanu zdrowia zwierząt utrzymywanych w schronisku, w tym odnoszące się do badań potwierdzających ten stan oraz określonych szczepień ochronnych,
- 2) miejsc przetrzymywania zwierząt oraz obszarów, z których pochodzą zwierzęta umieszczane w schronisku,
- 3) sposobu ustalania pochodzenia zwierząt umieszczanych w schronisku, w tym zakresu i sposobu prowadzenia rejestru tych zwierząt,
- 4) obiektów budowlanych lub miejsc, w których prowadzi się schronisko, oraz osób opiekujących się zwierzętami w schronisku,
- 5) sposobu i zakresu prowadzenia dokumentacji oraz okresu jej przechowywania.

W rozporządzeniu ministra rolnictwa i rozwoju wsi w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt zostały określone wymagania weterynaryjne w zakresie określonym w upoważnieniu ustawowym.

Ponadto zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.) zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom należy do zadań własnych gminy. W tym celu gminy mogą prowadzić schroniska dla bezdomnych zwierząt samodzielnie lub w porozumieniu z organizacjami społecznymi, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt. W związku z powyższym rozstrzygnięcie o konieczności utworzenia nowego schroniska lub rozbudowy działającego oraz o liczbie zwierząt w nim utrzymywanych leży w kompetencjach samorządu lokalnego i powinno być uzależnione od potrzeb i możliwości samorządu lokalnego.

Zgodnie z art. 11a. ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt rada gminy może w drodze uchwały przyjąć program zapobiegający bezdomności zwierząt, obejmujący w szczególności sterylizację albo kastrację zwierząt, poszukiwanie nowych właścicieli dla zwierząt, usypianie ślepych miotów oraz wszelkie inne uzasadnione działania, które spowodują ograniczenie liczby bezdomnych zwierząt domowych oraz zapewnią poprawę warunków bytowych zwierząt przebywających w schronisku. Koszty realizacji przyjętego programu i działań z niego wynikających ponosi gmina.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz obowiązujący stan prawny, uważam za niezasadne wszczynanie działań zmierzających do zmiany przepisów w zakresie zaproponowanym w interpelacji pani poseł Joanny Muchy.

Z poważaniem

Sekretarz stanu

Kazimierz Plocke

Warszawa, dnia 1 kwietnia 2008 r.